

Hvis en tjenestemand imidlertid udnytter denne ret til at få afgjort uenigheder om lovlige foranstaltninger på en måde, som miskrediterer disse foranstaltninger eller den institution, der har ansat den pågældende tjenestemand, vil dette naturligvis være til ubodelig skade for det tillidsforhold, der bør være mellem tjenestemanden og Kommissionen. Dette tillidsforhold er ikke blot i tjenestens interesse, men også i offentlighedens interesse. Selv en skriftlig kritik fritager ikke en tjenestemand fra at gøre sin pligt. Når højtstående tjenestemænd får til opgave at gennemføre reformen og moderniseringen, forventes de også at træffe foranstaltninger over for andre i forvaltningen, således at de vedtagne reformer kan gennemføres. Det ærede medlem er sikkert klar over, at personalevedtægten indeholder bestemmelser om, at ansatte skal optræde med integritet og diskretion, selv efter at have forladt tjenesten.

5. Kommissionen er enig i, uanset hensynet til den offentlige mening, at ansatte med kritiske synspunkter er vigtige for enhver ansvarlig organisation, således at den kan identificere og afhjælpe de svagheder, som uundgåeligt vil opstå i systemer og strukturer af en vis kompleksitet. Forskellige midler til at gøre opmærksom på sådanne svagheder anvendes regelmæssigt og effektivt inden for Kommissionen.

6. Kommissionen kan henvise til svaret på spørgsmål nr. 5. Kommissionens organisation, dens systemer, procedurer og aktiviteter kontrolleres konstant og indgående af Revisionsretten, Rådet, Parlamentet og Ombudsmanden i medfør af traktaten om Den Europæiske Union og af de institutionelle ordninger.

(¹) KOM(2000) 200 endelig udg.

(²) Vedtaget under nr. C (2002) 845.

(³) Den nye ordning styrker og udvider den ordning, der blev indført i 1999 (afgørelse 396/1999 af 2. juni 1999, EFT L 149 af 16.6.1999).

(2003/C 242 E/030)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2560/02

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. september 2002)

Om: Modstridende interesser og synspunkter med hensyn til følgerne af menneskers indtagelse af fluor for tænder og knogler

1. Har Kommissionen kendskab til artiklen »Fluor gør indiske landmænd tidligt gamle« i den nederlandske avis »De Volkskrant« af 21. august 2002, ifølge hvilken indbyggerne i Jharana Khurd og andre landsbyer i den centrale del af den indiske delstat Rajastan ved at drikke grundvand, der naturligt indeholder fluor, hurtigt bliver ældre i en ung alder som følge af sygdommen fluorose, som langsomt giver skøre knogler og tænder, krogede rygge og krumme knæ, og til at denne proces ganske vist kan standses ved indtagelsen af C- og E-vitaminer, calcium og anti-oxydanter, men at skaderne ikke kan udbedres?

2. Husker Kommissionen, at der i en række europæiske lande i 1950'erne og 60'erne blev slået til lyd for, at man efter amerikansk forbillede anvendte fluoraffald fra stål-, aluminiums- og atomindustrien til bekæmpelse af tandforfald hos børn ved at tilføre fluor til drikkevandet? Husker den også, at dette forslag mødte meget stor modstand, fordi man var bange for, at knoglerne blev skøre og opsvulmede, at nervesystemet blev angrebet, at børn blev hyperaktive, og at det eventuelt også forårsagede kræft, hvorved fluor i sidste instans ikke blev en selvfølgelig bestanddel af drikkevandet?

3. Hvilken holdning indtager Kommissionen til det projekt, som den daværende belgiske sundheds- og miljøminister gav meddelelse om i slutningen af juli 2002 om aktivt at imødegå eller forbyde anvendelsen af fluor i tandpasta, tyggegummi og indtagelse af fluorholdige kosttilskud, fluortabletter og fluordråber? Er gennemførelsen af denne foranstaltning i modstrid med EU's bestemmelser, og i bekræftende fald, hvorfor?

4. Råder Kommissionen over materiale, som muliggør en sammenligning af følgerne for sundheden hos indbyggere i områder inden for EU, hvor drikkevandet naturligt indeholder fluor, eller hvor fluor er blevet tilsat, og hos indbyggere i de områder, hvor dette ikke er tilfældet? Kan man heraf udlede den almindelige konklusion, at fluor generelt er dårligt for sundheden, men at fluor kun i små mængder, som ikke sluges, er godt for tænderne?

5. Finder Kommissionen på grundlag af de hidtil indhøstede erfaringer, at det er nødvendigt med strengere sikkerhedsforanstaltninger for at hindre, at der opstår sygdomssymptomer som følge af naturlig eller kunstigt tilsat fluor i drikkevand eller i fødevarer?

(2003/C 242 E/031)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2639/02

af Kathleen Van Brempt (PSE) til Kommissionen

(18. september 2002)

Om: Forbud mod tilsætning af fluor

Som den første EU-medlemsstat forbyder Belgien om kort tid tilsætning af fluor. Dermed er Belgien det første land i verden, der forbyder tilsætning af fluor. Den belgiske minister for folkesundhed oplyser, at hun har anmodet Europa-Kommissionen om at forbyde tilsætning af fluor i hele EU. Ifølge ministeren afviser Kommissionen foreløbig at gøre dette. Ministeren ønsker på et senere stadium også et generelt forbud mod fluor.

1. Er Kommissionen enig i den belgiske ministers argumentation for, at fluor og tilsætning af fluor indeholder en risiko for den fysiske og psykiske sundhed?
2. Kan Kommissionen redegøre nærmere for, hvorfor den ikke vil følge det belgiske forbillede?
3. Ministeren hævder, at antallet af tilfælde af fluorforgiftning stiger. Har Kommissionen kendskab til fluorforgiftning i EU? I bekræftende fald: Hvor mange tilfælde af fluorforgiftning er der præcis tale om? Hvad var følgerne for ofrene?
4. Vil Kommissionen i fremtiden tage skridt til at forbyde tilsætning af fluor og siden at forbyde fluor generelt? I bekræftende fald: Hvornår?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne
på skriftlige forespørgsler E-2560/02 og E-2639/02**

(30. oktober 2002)

I forbindelse med direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ modtog Kommissionen den 2. august 2000 et udkast fra de belgiske myndigheder til »Kongeligt dekret om ændring af kongeligt dekret af 3. marts 1992 om handel med næringsstoffer og fødevarer, som er blevet tilsat næringsstoffer«. Udkastet havde især til formål at slette chrom og fluor fra listen over godkendte næringsstoffer. Kommissionen reagerede på meddelelsen ved at bemærke, at hvad angår brugen af chrom og fluor i form af kosttilskud, omhandlede udkastet et område, som dækkes af et forslag til direktiv om kosttilskud⁽²⁾, som blev sendt til Parlamentet og Rådet den 8. maj 2000. De belgiske myndigheder blev anmodet om, i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv 98/34/EF, at udskyde vedtagelsen af det pågældende udkast i tolv måneder at regne fra datoen for Kommissionens modtagelse af meddelelsen. De belgiske myndigheder respekterede deres forpligtelser til på det tidspunkt at udskyde vedtagelsen af udkastet, som efterfølgende blev vedtaget i juli måned i indeværende år.

Kommissionen har ikke til hensigt at forbyde fluor i kosttilskud. Det er vigtigt at bemærke, at EU-lovgivningen om kosttilskud, Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF om kosttilskud⁽³⁾, blev vedtaget den 10. juni 2002. Den vedtagne tekst var baseret på Rådets fælles holdning (EF) nr. 18/2002⁽⁴⁾, som blev formuleret og vedtaget under det belgiske formandskab i december 2001. Direktivet trådte i kraft den 12. juli 2002, og medlemsstaterne skal gennemføre de love, forordninger, forskrifter og administrative regler, der er nødvendige for at overholde bestemmelserne i direktivet, inden den 31. juli 2003. Det skal også bemærkes, at fluor er opført på listen i direktivets bilag I over vitaminer og mineraler, som kan anvendes i fremstillingen af kosttilskud på særlige betingelser.